

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa Z. J.
przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 stycznia 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 26 września 2018 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. We wniesionej w niniejszej sprawie skardze kasacyjnej dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołano się na oczywistą zasadność skargi, a także na potrzebę

wykładni przepisów budzących wątpliwości oraz o występowanie na jej tle istotnego zagadnienia prawnego. Trafnie i precyzyjnie w odpowiedzi na skargę wskazano argumenty, dlaczego nie zasługuje ona na przyjęcie jej do rozpoznania, więc brak potrzeby powtarzania ich w tym miejscu. Generalnie nie wykazano w niej, na czym miało polegać oczywiste naruszenie prawa przy jego wykładni lub stosowaniu - wywód w tym zakresie jest wyłącznie polemiką z uzasadnieniem orzeczenia Sądu Apelacyjnego. Nie uzasadniono też potrzeby wykładni przepisów budzących wątpliwości - nie wskazano, o jaki przepis chodzi i jakie konkretne budzi on wątpliwości wynikające z rozbieżnych wypowiedzi doktryny czy judykatury. Wreszcie istotne zagadnienie prawne, mające dotyczyć zastosowania art. 250 k.p.c., wykazywano w ścisłym powiązaniu ze stanem faktycznym tej sprawy, gdy tymczasem, aby uzasadniało przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, musi mieć ono abstrakcyjny charakter. Specyfika sprawy, a także okoliczność zmian orzecznictwa, która utrudniła dochodzenie roszczenia powódce, jak również jej sytuacja majątkowa, przemawiają za niezasądzaniem od niej kosztów procesowych, tak jak zrobił to również Sąd Apelacyjny, mimo zamieszczenia w odpowiedzi na skargę kasacyjną stosownego wniosku w tym zakresie.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

jw